

[Richard Jørgensen.]

fyldning af stinkende Aar og Vandløb gennem Byerne vilde forringe Rotternes Udbredelse, og en hurtigere Fjernelse af Affaldet baade i Byerne og paa Landet vilde medvirke meget til Bekæmpelse af Rotteplagen. Endelig har det vist sig meget vanskeligt at faa en effektiv Rotteudryddelse iværksat ude i Landkommunerne.

At Smittefarens ved Rotterne i de senere Aar har grebet stærkt om sig, derom vidner de mange Tilfælde af Smitte, som er konstateret rundt om i Landet. Jeg behøver blot at nævne nogle af de Overskrifter, der i det sidste Aars Tid har været at finde i Bladene, naar der har været Tale om Smitte fra Rotter til Mennesker, f. Eks.: En ældre Arbejder i Roskilde angrebet af weilsk Syge i en rottebefængt Kloak. — 500 Rotter paa March. — Rotteplagen i Vejen ved at tage Overhaand. — Rotterne bragte den unge Købmand til Fortvivelse. — Den weilske Syge breder sig. — Er en syg Skt. Bernhardshund Smittebærer? — Omkring Susaaen, ved hvis Bredder de smittebærende Skadedyr, Rotterne, findes i stort Antal, breder den uhyggelige weilske Syge sig stadig. — En Gaardmandskone fra Birkemose i Odense Amt angrebet af den weilske Syge efter Tegn paa Rottebid. — I Gentofte Kommune er man saa plaget af Rotter, at man har drøftet at betale hver nedlagt Rotte med 10 Øre som i gamle Dage. — En Præst i Kamp med en Rotte paa Prædikestolen. — En fynsk Forpagter død af Rottesyge; efter al Sandsynlighed Smitten overført af Hunde. — 550 Kyllinger bortført af Rotter. Og saa: Et Barn skambidt af Rotter i „Hovedgaard“. Og saadan kunde man blive ved at nævne det ene Tilfælde efter det andet som et Bevis paa den Ødelæggelse og Smittefare og Uhygge, disse Dyr foraarsager. Det er derfor nu paa Tide, at der paabegyndes en virkelig rationel og effektiv Kamp mod Rotteplagen. Saafremt det var muligt, burde der iværksættes Rottekrig over hele Landet paa een Gang, men i Henhold til denne nye Lov vil man nu forsøge paa en Ø eller et andet samlet Omraade at gennemføre en saadan Krig, og falder dette Forsøg heldigt ud, bør man gaa over til en samlet Rottekrig paa een Gang over hele Landet med visse Mellemrum.

Efter en meget langvarig Behandling i Landstinget er man nu enedes om det foreliggende Lovforslag, der paa forskellige Omraader er undergaaet betydelige Ændringer, hvoraf nogle tilsigter en Tydeliggørelse af forskellige Bestemmelser i Lovforslaget, medens andre er væsentlige Realitetsændringer. Der indføres en Beføjelse for Ministeren til at kræve større Omraader inddraget under Rotteudryddelsen. Der er herved skabt Mulighed for Aftaler om Udryddelse i forskellige Kredse under en fælles Plan, hvis man mener, at dette kan være hensigtsmæssigt. Efter § 3 kan Kommunerne bestemme, om de vil have Udryddelsen foretaget af Kommunens egne Folk, eller de ønsker en Overenskomst med Ekspertes eller Virksomheder, der beskæftiger sig med Rotteudryddelse. Samme Paragrafs 3die Stykke tager Sigte paa Foranstaltninger af forebyggende Beskaffenhed og indeholder en Bestemmelse om, at der skal tages særlige Hensyn til Vanskelighederne ved Landbrugsejendomme. Det er tilkendegivet, at Udgifterne til saadanne Foranstaltninger ikke alene for Landbrugsejendomme, men for alle Ejendomme skal staa i et rimeligt Forhold til Ejendommenes Anvendelse og Værdi. Denne Forpligtelse skal efter Lovforslaget ogsaa ramme Staten som Grundejer paa lige Fod med private Grundejere.

Efter den nugældende Lov om Udryddelse af Rotter blev der i Finansaarene 1924—25, 1925—26 og 1926—27 bevilget et aarligt Tilskud af 60 000 Kr. til Iværksættelse af Foranstaltninger paa Statens Ejendomme og som Tilskud til Rotteudryddelsesforeninger. Der er nu foreslaaet et Tilskud paa indtil 80 000 Kr. i Finansaaret 1939—40 og de følgende Finansaar, indtil 50 000 Kr. Det større Statstilskud det første Aar er begrundet i Formodningen om større Udgifter i 1939—40, bl. a. fordi Loven foreslaas sat i Kraft den 1. Oktober 1938.

Rotteplagens økonomiske Side lader sig næppe opføre i Tal for hele Landet, men der er sikkert Tale om adskillige Millioner Kroners Tab. Paa Grundlag af Undersøgelser over Rotter i Fangenskab er det af særlig sagkyndige udregnet, at Rottens Forbrug af Føde kan sættes til 1 Øre daglig. Lægges man hertil 3 Øre for den Skade, Rotterne forvolder paa Ejendomme og paa andre Omraader, bliver det altsaa omkring